

31991L0492

L 268/1

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

24.9.1991.

PADOMES DIREKTĪVA**(1991. gada 15. jūlijs),****ar ko nosaka veselības prasības dzīvu gliemeņu ražošanai un laišanai tirgū****(91/492/EEK)**

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 43. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

tā kā nolūkā izveidot iekšējo tirgu un jo īpaši nodrošināt to, ka netraucēti darbojas zvejniecības produktu tirgus kopīgā organizācija, kas izveidota ar Regulu (EEK) Nr. 3796/81 ⁽⁴⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 2886/89 ⁽⁵⁾, svarīgi, lai atšķirības dalībvalstu veselības aizsardzības prasībās vairs netraucētu dzīvo gliemeņu laišanu tirgū; tā kā tas ļaus labāk saskaņot ražošanu un laišanu tirgū un radīs konkurenci ar vienādiem noteikumiem, reizē patērētājiem nodrošinot kvalitatīvus produktus;

tā kā Padomes 1979. gada 30. oktobra Direktīvā 79/923/EEK par kvalitāti, kas noteikta ūdeņiem, no kuriem iegūst gliemenes ⁽⁶⁾, paredzēts, ka jānosaka veselības aizsardzības prasības, kuras jāievēro attiecībā uz gliemeņu produktiem;

tā kā šīs prasības jānosaka visiem dzīvo gliemeņu ievākšanas, apstrādes, uzglabāšanas, pārvadāšanas un sadales posmiem, lai aizsargātu patērētāju veselību; tā kā šīs prasības vienādi piemēro adatādaņiem, tunikātiem un jūras gliemežiem;

tā kā, ja pēc dzīvu gliemeņu laišanas tirgū rodas kādas ar veselību saistītas problēmas, svarīgi, lai varētu konstatēt nosūtītāju un sākotnējās ievākšanas rajonu; tā kā tādēļ jāievieš reģistrācijas un marķēšanas sistēma, kura ļaus noteikt produktu partijas maršrutu pēc ievākšanas;

tā kā ir svarīgi precizēt sabiedrības veselības aizsardzības standartus, kas jāievēro galaproduktā; tā kā zinātnes un tehnoloģijas atziņas tomēr ne vienmēr var nodrošināt pilnīgu atrisinājumu visām ar veselību saistītajām problēmām un tā kā tādēļ, lai garantētu optimālu sabiedrības veselības aizsardzību, jāizveido Kopienas sistēma, kuras mērķis būtu nodrošināt veselības aizsardzības standartu ātru pieņemšanu un vajadzības gadījumā arī to uzlabošanu, lai aizsargātu cilvēku veselību no vīrusu infekcijām vai kādiem citiem apdraudējumiem;

tā kā dzīvās gliemenes, kas iegūtas ražas apgabalos, no kuriem nav pieļaujams tiešs un drošs patēriņš, var padarīt drošus, pakļaujot tos attīrīšanas procesam vai ilgāku laiku izklājot tīrā ūdenī; tā kā tādēļ jānosaka ražošanas teritorijas, no kurām ievāktās gliemenes var izmantot tiešam patēriņam pārtikā un no kurām ievāktās gliemenes jāattīra vai jāizklāj ūdenī;

⁽¹⁾ OV C 84, 2.4.1990., 29. lpp.

⁽²⁾ OV C 183, 15.7.1991.

⁽³⁾ OV C 332, 31.12.1990., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 379, 31.12.1981., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 282, 2.10.1989., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 281, 10.11.1979., 47. lpp.

tā kā galvenokārt ražotāji atbild par to, lai nodrošinātu, ka gliemenes ražo un laiž tirgū atbilstoši noteiktajām veselības aizsardzības prasībām; tā kā kompetentajām iestādēm, veicot inspekcijas un pārbaudes, jānodrošina, lai ražotāji ievērotu šīs prasības; tā

kā kompetentajām iestādēm ievākšanas apgabalos īpaši jāveic regulāras kontroles, lai pārlicinātos, ka tajos iegūtās gliemenes nesatur mikroorganismus un toksiskas vielas tādos daudzumos, kuri uzskatāmi par bīstamiem cilvēku veselībai;

tā kā, lai garantētu šajā direktīvā izklāstīto standartu vienotu piemērošanu visās dalībvalstīs, ir jāievieš Kopienas līmenī organizēti kontroles pasākumi;

tā kā konkrētos gadījumos jāpiemēro noteikumi, principi un aizsargpasākumi, kuri noteikti Padomes 1990. gada 10. decembra Direktīvā 90/675/EEK, ar ko nosaka principus, kas reglamentē veterināro pārbaudžu organizēšanu produktiem, kurus Kopienā ieved no trešām valstīm ⁽¹⁾;

tā kā saistībā ar tirdzniecību starp dalībvalstīm jāpiemēro arī noteikumi, kuri izklāstīti Padomes 1989. gada 11. decembra Direktīvā 89/662/EEK par veterinārajām pārbaudēm Kopienas iekšējā tirdzniecībā nolūkā pabeigt iekšējā tirgus izveidi ⁽²⁾, kas grozīta ar Direktīvu 90/675/EEK;

tā kā uz dzīvām gliemenēm, kuras saražotas trešā valstī un ko paredzēts laist Kopienas tirgū, nedrīkst attiecināt labvēlīgākus nosacījumus par tiem, kurus piemēro Kopienā; tā kā jāparedz Kopienas procedūra ražošanas un tirgū laišanas nosacījumu pārbaudei trešās valstīs, lai ļautu Kopienai piemērot kopēju importa sistēmu, kas pamatojas uz līdzvērtības nosacījumiem;

tā kā, ņemot vērā konkrētus apstākļus, dažiem uzņēmumiem, kuri jau darbojušies pirms 1993. gada 1. janvāra, var piemērot izņēmumus, lai ļautu tiem pielāgoties visām šajā direktīvā izklāstītajām prasībām;

tā kā attiecībā uz dzīvniekiem, ko uzturā lieto dzīvus, jāizdara atkāpe attiecībā uz derīguma termiņu, kas paredzēts Padomes 1978. gada 18. decembra Direktīvā 79/112/EEK par dalībvalstu likumu tuvināšanu attiecībā uz pārdošanai paredzēto pārtikas produktu marķēšanu, noformējumu un reklāmu ⁽³⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/72/EEK ⁽⁴⁾;

tā kā sakarā ar to, ka nav dažu īstenošanas noteikumu, jāparedz iespēja pieņemt pagaidu pasākumus,

tā kā Komisijai būtu jāuztic uzdevums pieņemt noteiktus pasākumus šīs direktīvas ieviešanai; tā kā tādēļ būtu jāparedz procedūras, ar kurām ieviest ciešu un efektīvu Komisijas un dalībvalstu sadarbību Pastāvīgajā veterinārijas komitejā,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

Vispārīgie noteikumi

1. pants

Šajā direktīvā izklāstītas veselības prasības tādu dzīvu gliemeņu ražošanai un laišanai tirgū, kuras paredzētas tūlītējai lietošanai uzturā vai apstrādei pirms lietošanas uzturā.

Izņemot noteikumus par attīrīšanu, šo direktīvu piemēro attiecībā uz adatādainiem, tunikātiem un jūras gliemežiem.

2. pants

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

1. "gliemenes" ir *Lamellibranchia* klases gliemji, kuri barojas, filtrējot ūdeni;
2. "jūras biotoksīni" ir indīgas vielas, kuras uzkrājas gliemenēs, tiem barojoties ar planktonu, kas satur toksīnus;
3. "tīrs jūras ūdens" ir jūras ūdens vai sālsūdens, ko izmanto atbilstoši šajā direktīvā izklāstītajiem noteikumiem un kas ir brīvs no mikrobioloģiskā piesārņojuma un toksiskām un nevēlamām vielām, kuras tur rodas dabiski vai nonāk pēc izvadišanas vidē un kuras minētas Direktīvas 79/923/EEK pielikumā, tādos daudzumos, kas var negatīvi ietekmēt gliemeņu kvalitāti vai pasliktināt to garšu;
4. "kompetentā iestāde" ir dalībvalsts centrālā iestāde, kura ir kompetenta veikt veterinārās pārbaudes, vai jebkura iestāde, kurai tā ir nodevusi šīs pilnvaras;
5. "uzglabāšana atbilstošā vidē" ir tādu dzīvu gliemeņu uzglabāšana tvertnēs vai kādā citā iekārtā, kurā ir tīrs jūras ūdens, vai kādā dabiskā vidē smilšu, dubļu vai gļotu likvidēšanai, kuru kvalitāte norāda, ka tiem nav vajadzīga izklāšana tīrā ūdenī vai apstrādāšana attīrīšanas tvertnē;
6. "ievācējs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kura jebkādiem līdzekļiem ražas teritorijā ievāc dzīvas gliemenes, lai tās pārvietotu un laistu tirgū;
7. "ražošanas teritorija" ir jūras, grīvas vai lagūnas teritorija, kurā atrodas dabīgas gliemeņu iegulas vai vietas, kuras tiek izmantotas gliemeņu kultivēšanai un no kurām tiek ņemtas dzīvas gliemenes;
8. "izklāšanas teritorija" ir jūras, grīvas vai lagūnas teritorija, kuru apstiprinājusi kompetentā iestāde un kuras robežas ir skaidri marķētas un atzīmētas ar bojām, pāļiem vai kādiem citiem fiksētiem līdzekļiem, un kuru izmanto vienīgi dzīvu gliemeņu dabīgai attīrīšanai;

⁽¹⁾ OV L 373, 31.12.1990., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 395, 30.12.1989., 13. lpp.

⁽³⁾ OV L 33, 8.2.1979., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 42, 16.1.1991., 27. lpp.

9. "nosūtīšanas centrs" ir jebkura apstiprināta iekārta, kas atrodas vai nu krastā, vai jūrā un kas paredzēta to dzīvo gliemeņu saņemšanai, uzglabāšanai atbilstošā vidē, mazgāšanai, tīrīšanai, kategorijas noteikšanai un iepakojšanai, kuras ir piemērotas lietošanai uzturā;
10. "attīrīšanas centrs" ir apstiprināts uzņēmums, kurā ir tvertnes ar dabīgi tīru jūras ūdeni vai tādu jūras ūdeni, kurš attiecīgā apstrādē ir attīrīts, un kurā uz laiku, kāds vajadzīgs mikrobioloģiskā piesārņojuma likvidēšanai, lai gliemenes kļūtu derīgas lietošanai pārtikā, ievieto dzīvas gliemenes;
11. "izklāšana" ir darbība, ko veic, lai dzīvas gliemenes kompetētās iestādes pārraudzībā pārvietotu uz apstiprinātām jūras vai lagūnas teritorijām vai apstiprinātām grīvas teritorijām uz laiku, kāds vajadzīgs piesārņojuma novēršanai. Šī definīcija neattiecas uz īpašo darbību, ko veic, lai gliemenes pārvietotu uz teritorijām, kuras ir piemērotākas turpmākai to audzēšanai vai nobarošanai;
12. "transporta līdzeklis" ir tās daļas, kuras precēm atvēlētas automašīnās, sliežu transporta līdzekļos un lidmašīnās, kugu tilpnes un konteineri pārvadāšanai pa sauszemi, jūru vai gaisu;
13. "iesaiņošana" ir darbība, kuru veic, lai dzīvas gliemenes ievietotu šim nolūkam piemērotā iesaiņojuma materiālā;
14. "sūtījums" ir dzīvu gliemeņu daudzums, kas tiek izsniegts nosūtīšanas centrā vai apstrādāts attīrīšanas centrā un attiecīgi paredzēts vienam vai vairākiem pasūtītājiem;
15. "partija" ir dzīvu gliemeņu daudzums, kas ievākts no ražošanas teritorijas un ko paredzēts piegādāt apstiprinātajam nosūtīšanas centram, attīrīšanas centram, izklāšanas teritorijai vai pārstrādes uzņēmumam;
16. "laišana tirgū" ir pārtikai paredzēto dzīvo gliemeņu glabāšana vai izlikšana pārdošanai, piedāvāšana pārdošanai, piegāde vai kādas citas formas, kādās tirgū laiž uzturam paredzētās dzīvas gliemenes, kas ir vai nu svaigas, vai paredzētas pārstrādei Kopienā, neiekļaujot laišanu vietējā tirgū, kad nelielus daudzumus piekrastes zemnieki tieši nodod mazumtirgotājam vai patērētājam, un kam jāveic veselības pārbaudes, kuras paredzētas dalībvalstu noteikumos par pārbaudēm mazumtirdzniecības uzņēmumos;
17. "ievešana" ir dzīvu gliemeņu ievešana Kopienas teritorijā no trešām valstīm;
18. "fekālā koliforma" ir neobligāta, aeroba, gramnegatīva, sporas neveidojoša, negatīva citohroma oksidāzes nūjiņveida baktērija, kura spēj dzīvot dažādos apstākļos un kura žults sāļu klātbūtnē $44^{\circ}\text{C} \pm 0,2^{\circ}\text{C}$ temperatūrā vismaz 24 stundu laikā spēj fermentēt laktozi ar gāzes veidošanos vai citas virsmas aktīvas vielas ar līdzīgām augšanu nomācošām īpašībām;
19. "*E. coli*" ir fekālās koliformas, kuras $44^{\circ}\text{C} \pm 0,2^{\circ}\text{C}$ temperatūrā 24 stundu laikā no triptofāna izveido arī indolu.

II NODAĻA

Kopienas ražošanas noteikumi

3. pants

1. Dzīvu gliemeņu laišana tirgū tūlītējai lietošanai uzturā ir atkarīga no šādiem nosacījumiem:

- a) gliemenēm jābūt iegūtām tādās ražošanas teritorijās, kuras atbilst pielikuma I nodaļā izklāstītajām prasībām, tomēr *pectinidae* gadījumā šo noteikumu piemēro vienīgi tiem akvakultūras produktiem, kuri definēti 2. panta 2. punktā Padomes 1991. gada 22. jūlija Direktīvā 91/493/EEK, ar ko nosaka veselības prasības zvejniecības produktu ražošanai un laišanai tirgū ⁽¹⁾;
- b) tām jābūt ievāktām un transportētām no ražošanas teritorijas uz nosūtīšanas centru, attīrīšanas centru, izklāšanas teritoriju vai uz pārstrādes uzņēmumu atbilstoši pielikuma II nodaļā izklāstītajiem noteikumiem;
- c) šajā direktīvā paredzētajos gadījumos tām jābūt izklātiem šim nolūkam apstiprinātās, piemērotās teritorijās un jāatbilst pielikuma II nodaļā izklāstītajiem nosacījumiem;
- d) tām jābūt higiēniski uzglabātām un, vajadzības gadījumā, attīrītām uzņēmumos, kuri šajā nolūkā apstiprināti un atbilst pielikuma IV nodaļā izklāstītajām prasībām;
- e) tām jāatbilst pielikuma I nodaļā izklāstītajiem kritērijiem;
- f) veselības kontrolei jābūt veiktai saskaņā ar pielikuma VI nodaļu;
- g) tām jābūt pienācīgi iesaiņotām saskaņā ar pielikuma VII nodaļu;
- h) tām jābūt uzglabātām un pārvadātām saskaņā ar pielikuma VIII un IX nodaļu, pienācīgi ievērojot higiēnas nosacījumus;
- i) uz tām jābūt veselības marķējumam, kurš paredzēts pielikuma X nodaļā.

2. Dzīvām gliemenēm, kuras paredzētas turpmākai apstrādei, jāatbilst attiecīgajām 1. punkta prasībām, un tās jāapstrādā saskaņā ar Padomes Direktīvas 91/493/EEK prasībām.

4. pants

Dalībvalstis gādā, lai personas, kuras pārvadā dzīvas gliemenes, to ražošanas un tirgū laišanas laikā veiktu visus nepieciešamos pasākumus šīs direktīvas prasību ievērošanai.

Personas, kuras atbild par nosūtīšanas un attīrīšanas centriem, īpaši nodrošina, lai

⁽¹⁾ OV L 268, 24.9.1991., 15. lpp.

- laboratoriskās izmeklēšanas nolūkā regulāri tiktu ņemts un analizēts raksturīgs paraugu skaits ar mērķi veikt paliekošu ierakstu, pamatojoties uz teritorijām, no kurām partijas tiek saņemtas, un uz dzīvo gliemeņu veselības kvalitāti gan pirms, gan pēc uzglabāšanas nosūtīšanas vai attīrīšanas centrā,
- tiktu veidots registers nolūkā pastāvīgi registrēt dažādu pārbaumu rezultātus un sniegt tos kompetentajai iestādei.

5. pants

1. a) Kompetentā iestāde apstiprina nosūtīšanas centrus un attīrīšanas centrus pēc tam, kad tā ir pārliecinājusies, ka tie atbilst šīs direktīvas prasībām. Ja prasības vairs netiek ievērotas, tad kompetentā iestāde veic vajadzīgos pasākumus. Tā rīkojoties, tā īpaši ņem vērā tādu pārbaumu rezultātus, kuras veiktas atbilstoši 6. panta 1. punktam.

Tomēr, ievērojot nepārprotamo nosacījumu, ka dzīvas gliemenes, kuras saņem no šādiem centriem, atbilst šajā direktīvā noteiktajiem higiēnas standartiem, dalībvalstis attiecībā uz pielikuma IV nodaļā izklāstītajām prasībām, kas attiecas uz iekārtām un būvēm un kas saskaņā ar 12. pantā noteikto procedūru jāprecizē līdz 1991. gada 1. oktobrim, var nosūtīšanas un attīrīšanas centriem līdz 1995. gada 31. decembrim pagarināt laiku, kurā jāizpilda apstiprinājuma saņemšanai vajadzīgie nosacījumi, kas paredzēti minētajā nodaļā. Šādas atkāpes var piešķirt tikai tiem uzņēmumiem, kuri jau darbojušies pirms 1992. gada 31. decembra un kuri līdz 1993. gada 1. jūlijam kompetentajai savas valsts iestādei iesnieguši attiecīgi motivētu pieteikumu šādas atkāpes noteikšanai. Šim pieteikumam jāpievieno darba plāns un programma, kurā norādīts periods, kura laikā uzņēmumiem būtu iespējams ievērot attiecīgās prasības. Ja nepieciešams finanšu atbalsts no Kopienas, tad tiek pieņemti pieprasījumi tikai par projektiem, kuri atbilst šīs direktīvas prasībām.

Kompetentā iestāde izveido apstiprinātu nosūtīšanas centru un attīrīšanas centru sarakstu un katram centram piešķir oficiālu numuru.

Katrai dalībvalstij apstiprināto nosūtīšanas centru un attīrīšanas centru saraksts un jebkuras ar to saistītās izmaiņas jāpaziņo Komisijai, kura to paziņo pārējām dalībvalstīm.

- b) Par šo centru regulāru pārbaumu un kontroles veikšanu atbild kompetentā iestāde, kurai brīvi pieejamas visas šo centru daļas, lai nodrošinātu atbilstību šīs direktīvas noteikumiem.

Ja šādās pārbaudēs un kontrolēs atklājas, ka netiek ievērotas šīs direktīvas prasības, tad kompetentā iestāde attiecīgi rīkojas.

2. a) Kompetentā iestāde izveido ražošanas un izklāšanas teritoriju sarakstu ar norādi uz to atrašanās vietām un robežām, no kurienes dzīvās gliemenes var iegūt atbilstoši šīs direktīvas un jo īpaši pielikuma I nodaļas prasībām.

Par šo sarakstu jāpaziņo tām pusēm, uz kurām attiecas šī direktīva, piemēram, ievācējiem un attīrīšanas centru operatoriem un nosūtīšanas centriem.

- b) Ražošanas un izklāšanas teritoriju kontroli veic kompetentās iestādes pārraudzībā atbilstoši šīs direktīvas prasībām.

Ja šādā kontrolē atklājas, ka šīs direktīvas prasības vairs netiek ievērotas, tad kompetentā iestāde slēdz attiecīgo ražošanas vai izklāšanas teritoriju līdz brīdim, kamēr stāvoklis nav labojies.

3. Kompetentā iestāde drīkst aizliegt gliemeņu ražošanu un ievākšanu teritorijās, kuras veselības aizsardzības apsvērumu dēļ ir uzskatāmas par nepiemērotām šādu darbību veikšanai.

6. pants

1. Komisijas eksperti sadarbībā ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm var veikt pārbaudes uz vietas tiktāl, cik tas vajadzīgs, lai nodrošinātu šīs direktīvas vienotu piemērošanu. Viņi var pārbaudīt, vai centri, ražošanas un izklāšanas teritorijas patiešām atbilst šīs direktīvas prasībām. Dalībvalsts, kuras teritorijā pārbaudi veic, sniedz visu nepieciešamo palīdzību, kāda vajadzīga ekspertiem viņu pienākumu veikšanai. Komisija informē dalībvalstis par šādu pārbaumu rezultātiem.

2. Pasākumus 1. punkta īstenošanai pieņem atbilstoši 12. pantā izklāstītajai procedūrai.

3. Komisija var sniegt ieteikumus, kuros ir norādes par ieteicamo ražošanas praksi, kas jāievēro dažādās ražošanas un tirgū laišanas stadijās.

7. pants

1. Noteikumus, kas attiecībā uz pārtikai paredzētajām dzīvajām gliemenēm, adatādaņiem, tunikātiem un jūras gliemežiem izklāstīti Direktīvā 89/662/EEK, jo īpaši piemēro attiecībā uz to, kā galamērķa dalībvalstī organizēt pārbaudes un kā rīkoties pēc šīm pārbaudēm, kā arī attiecībā uz aizsargpasākumiem, kas jāievieš.

2. Direktīvu 89/662/EEK groza šādi:

a) pielikumam A pievieno šādu ievilkumu:

“— Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīva 91/492/EEK, ar ko nosaka veselības aizsardzības prasības dzīvu gliemeņu ražošanai un laišanai tirgū, (OV L 268, 24.9.1991., 1. lpp.)”;

b) pielikumā B svītro šādu ievilkumu:

“— pārtikai paredzētās dzīvās gliemenes”.

III NODAĻA

Imports no trešām valstīm

8. pants

Noteikumi, kurus piemēro dzīvu gliemeņu ieviešanai no trešām valstīm, ir vismaz līdzvērtīgi tiem noteikumiem, kuri reglamentē Kopienas produktu ražošanu un laišanu tirgū.

9. pants

Lai nodrošinātu vienotu 8. pantā noteiktās prasības piemērošanu, ievēro šādu procedūru.

1. Komisijas un dalībvalstu eksperti veic pārbaudes uz vietas un pārlicinās, vai ražošanas un tirgū laišanas noteikumus var uzskatīt par līdzvērtīgiem tiem noteikumiem, ko piemēro Kopienā.

Dalībvalstu ekspertus, kuriem uzticēts veikt šīs pārbaudes, ieceļ Komisija pēc priekšlikuma saņemšanas no dalībvalstīm.

Šīs pārbaudes tiek veiktas Kopienas vārdā, kura sedz jebkuras ar šādiem izdevumiem saistītās izmaksas.

Šo pārbaudžu biežumu un kārtību nosaka atbilstoši 12. pantā izklāstītajai procedūrai.

2. Izlemjot, vai dzīvu gliemeņu ražošanas un tirgū laišanas noteikumus, ko piemēro kādā trešā valstī, var uzskatīt par līdzvērtīgiem Kopienas noteikumiem, īpaši ņem vērā:

a) trešās valsts likumdošanu;

b) trešās valsts kompetentās iestādes un tās pārbaudes dienestu darba organizāciju, šādu dienestu tiesības un pārraudzību, kādai tie pakļauti, kā arī to iespējas uzraudzīt spēkā esošo tiesību aktu īstenošanu;

c) faktiskās veselības prasības dzīvu gliemežu ražošanas un tirgū laišanas laikā un jo īpaši ražošanas teritoriju kontroli attiecībā uz mikrobioloģisko un vides piesārņojumu un jūras biotoksīnu klātbūtni;

d) cik precīzi un ātri trešā valsts sniedz informāciju par toksīnu saturošu planktonu klātbūtni ražošanas teritorijās un jo īpaši tādu sugu klātbūtni, kuras nav sastopamas Kopienas ūdeņos, kā arī par risku, ko šāda klātbūtne var radīt Kopienai;

e) garantijas, ko trešā valsts var sniegt attiecībā uz pielikuma V nodaļā minēto standartu ievērošanu.

3. Komisija, ievērojot 12. pantā izklāstīto procedūru, lemj

a) par to trešo valstu sarakstu, kuras ievēro 2. punktā minētos līdzvērtības nosacījumus;

b) attiecībā uz katru atsevišķu trešo valsti — par īpašiem nosacījumiem dzīvu gliemeņu ieviešanai. Šajos nosacījumos jāiekļauj:

i) procedūra, kā saņemt veselības apliecību, kura jāpievieno sūtījumiem, tos nosūtot uz Kopienas;

ii) to ražošanas teritoriju norobežošana, kurās atļauta dzīvu gliemeņu ievākšana un ieviešana;

iii) pienākums paziņot Kopienai par jebkurām potenciālām izmaiņām ražošanas teritoriju apstiprināšanā;

iv) attīrīšana pēc ieviešanas Kopienas teritorijā;

c) par to uzņēmumu sarakstu, no kuriem atļauta dzīvu gliemeņu ieviešana. Šajā nolūkā izveido vienu vai vairākus šādu uzņēmumu sarakstus. Uzņēmumu var iekļaut sarakstā tikai tad, ja to oficiāli atzinusi tās trešās valsts kompetentā iestāde, kura eksportē uz Kopienas. Attiecībā uz šo apstiprināšanu jāievēro šādas prasības:

— atbilstība prasībām, kuras ir līdzvērtīgas šajā direktīvā izklāstītajām prasībām,

— trešās valsts oficiāla pārbaudes dienesta īstenota uzraudzība.

4. Šā panta 3. punktā minētos lēmumus var grozīt saskaņā ar 12. pantā noteikto procedūru.

Šos lēmumus un ar tiem saistītos grozījumus publicē Eiropas Kopienas Oficiālā Vēstneša L sērijā.

5. Līdz 3. punktā minēto lēmumu pieņemšanai nosacījumi, kurus dalībvalstis piemēro dzīvu gliemeņu ieviešanai no trešām

valstīm, ir vismaz līdzvērtīgi tiem noteikumiem, kuri reglamentē Kopienas produktu ražošanu un laišanu tirgū.

10. pants

Noteikumus un principus, kuri izklāstīti Direktīvā 90/675/EEK, piemēro, īpaši ievērojot to, kā tiek organizētas un īstenotas pārbaudes, kas jāveic dalībvalstīm, un vajadzīgie aizsargpasākumi.

Neskarot atbilstību noteikumiem un principiem, kas minēti šā panta pirmajā daļā, un līdz Direktīvas 90/675/EEK 8. panta 3. punktā un 30. pantā paredzēto lēmumu izpildei, lai piemērotu minētās direktīvas 8. panta 1. un 2. punktu, turpina piemērot attiecīgos valsts tiesību aktus.

IV NODAĻA

Nobeiguma noteikumi

11. pants

Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar kvalificētu balsu vairākumu var grozīt pielikuma nodaļas.

Komisija, saņēmusi Zinātniskās veterinārijas komitejas atzinumu, līdz 1994. gada 1. janvārim iesniedz Padomei ziņojumu par pielikuma I un V nodaļu, kam pievienoti piedāvātie šo nodaļu grozījumi.

12. pants

1. Ja jāievēro šajā pantā izklāstītā procedūra, tad priekšsēdētājs pēc savas iniciatīvas vai arī pēc kādas dalībvalsts pieprasījuma iesniedz šo jautājumu Pastāvīgajai veterinārijas komitejai (še turpmāk — "komiteja").

2. Komisijas pārstāvis iesniedz komitejai veicamo pasākumu projektu. Komiteja termiņā, kuru atkarībā no jautājuma steidzamības var noteikt tās priekšsēdētājs, sniedz savu atzinumu par šo projektu. Atzinumu sniedz ar balsu vairākumu, kas Līguma 148. panta 2. punktā noteikts lēmumiem, kuri Padomei jāpieņem pēc Komisijas priekšlikuma. Dalībvalstu pārstāvju balsis komitejā vērtē, kā noteikts minētajā pantā. Priekšsēdētājs nebalso.

3. a) Komisija pieņem paredzētos pasākumus, ja tie ir saskaņā ar komitejas atzinumu.

b) Ja paredzētie pasākumi nav saskaņā ar komitejas atzinumu vai arī ja atzinums nav sniegts, Komisija tūlīt iesniedz Padomei priekšlikumu par veicamajiem pasākumiem. Padome pieņem lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu.

Ja trīs mēnešus pēc tam, kad šis jautājums tika nosūtīts Padomei, tā nav pieņēmusi lēmumu, Komisija pieņem piedāvātos pasākumus, ja vien Padome ar vienkāršu vairākumu nav nobalsojusi pret minētajiem pasākumiem.

13. pants

Lai ņemtu vērā iespēju, ka netiks pieņemts lēmums par sīki izstrādātiem noteikumiem šīs direktīvas piemērošanai līdz 1993. gada 1. janvārim, saskaņā ar 12. pantā paredzēto procedūru uz diviem gadiem var noteikt vajadzīgos pagaidu pasākumus.

14. pants

Komisija pēc apspriešanās ar dalībvalstīm līdz 1992. gada 1. jūlijam iesniedz Padomei ziņojumu par prasību minimumu, kas jāievēro attiecībā uz tādu nelielu nosūtīšanas centru un nelielu uzņēmumu iekārtām un būvēm, kuri nodrošina izplatīšanu vietējā tirgū un kuri atrodas teritorijās, kuras pakļautas īpašiem ierobežojumiem attiecībā uz apgādi; ziņojumam var būt pievienoti priekšlikumi, par kuriem Padome līdz 1992. gada 31. decembrim pieņem lēmumu saskaņā ar Līguma 43. pantā minēto balsošanas procedūru.

Padome pēc Komisijas priekšlikuma, ievērojot gūto pieredzi, līdz 1998. gada 1. janvārim pārskatīs šīs direktīvas noteikumus.

15. pants

Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai līdz 1993. gada 1. jūlijam izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to paziņo Komisijai.

Kad dalībvalstis pieņem minētos tiesību aktus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai pievieno šādu atsauci to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka metodes, kā veikt šādas atsaucis.

16. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1991. gada 15. jūlijā

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

P. BUKMAN

PIELIKUMS

I NODAĻA

NOSACĪJUMI RAŽOŠANAS TERITORIJĀM

1. Kompetentajai iestādei ražošanas teritoriju atrašanās vieta un robežas jānosaka tā, lai iezīmētu tās teritorijas, no kurām dzīvas gliemenes:
 - a) var ievākt tiešam patēriņam pārtikā. Dzīvām gliemenēm, kas ņemtas no šīm teritorijām, jāatbilst šīs direktīvas V nodaļā izklāstītajām prasībām;
 - b) var ievākt, bet tās drīkst laist tirgū patēriņam pārtikā tikai pēc apstrādes attīrīšanas centrā, pēc izklāšanas. No šīm teritorijām iegūtās dzīvas gliemenes nedrīkst pārsniegt piecu mēģeņu trīs atšķaidījumu MPN testa robežas, kas veikts ar 6 000 fekālām koliformām uz 100 g mīkstuma vai 4 600 *E. Coli* uz 100 g mīkstuma 90 % paraugu.

Pēc attīrīšanas vai izklāšanas jāievēro visas šā pielikuma V nodaļā minētās prasības;
 - c) var ievākt, bet tās drīkst laist tirgū tikai pēc izklāšanas ilgākā laika periodā (vismaz divus mēnešus) neatkarīgi no tā, vai kopā ar attīrīšanu vai bez tās, vai pēc intensīvas attīrīšanas uz laiku, kas jānosaka atbilstoši šīs direktīvas 12. pantā minētai procedūrai, lai tiktu ievērotas a) apakšpunkta prasības. No šīm teritorijām iegūtās dzīvas gliemenes nedrīkst pārsniegt piecu caurulišu trīskārša atšķaidījuma MPN testa robežas, kas veikts ar 60 000 fekālām koliformām uz 100 g mīkstuma.
2. Kompetentajai iestādei par izmaiņām ražošanas teritoriju iezīmēšanā un ar to saistītu īslaicīgu vai galīgu slēgšanu jāpaziņo tiem, uz kuriem attiecas šī direktīva, un jo īpaši ražotājiem un attīrīšanas un nosūtīšanas centru operatoriem.

II NODAĻA

PRASĪBAS PARTIJU IEVĀKŠANAI UN TRANSPORTĒŠANAI UZ NOSŪTĪŠANAS VAI ATTĪRĪŠANAS CENTRU, IZKLĀŠANAS TERITORIJU VAI PĀRSTRĀDES UZŅĒMUMU

1. Ievākšanas metodes nedrīkst radīt pārmērīgu kaitējumu dzīvu gliemeņu čaulai vai audiem.
2. Dzīvas gliemenes pienācīgi jāpasargā no sadrupināšanas, noberšanas vai vibrēšanas pēc ievākšanas, un tās nedrīkst pakļaut pārmērīgi augstai vai zelai temperatūrai.
3. Dzīvu gliemeņu ievākšanas, pārvadāšanas, izceļšanas un izmantošanas metodes nedrīkst papildus piesārņot produktu, kā arī nedrīkst radīt produkta kvalitātes pasliktināšanos un izmaiņas, kuras būtiski ietekmē iespēju tās attīrīt, apstrādāt vai izklāt.
4. Dzīvas gliemenes nedrīkst atkārtoti iegremdēt ūdenī, jo tas var izraisīt papildu piesārņošanu laikā starp ievākšanu un izceļšanu.
5. Transporta līdzekļi, kurus lieto dzīvu gliemeņu pārvadāšanai, jāizmanto atbilstoši nosacījumiem, kuri gliemenes aizsargā no papildu piesārņošanās vai čaulu sadrupināšanas. Tiem jābūt pienācīgi izskalotiem un iztīrītiem.

Ja dzīvas gliemenes transportē uz nosūtīšanas centru, attīrīšanas centru, izklāšanas teritoriju vai pārstrādes uzņēmumu lielās kravās un ceļš ir garš, tad transporta līdzekļiem jābūt aprīkoti ar tā, lai nodrošinātu vislabākos iespējamus gliemeņu izdzīvošanas nosacījumus, un jo īpaši jāatbilst šā pielikuma 2. daļas IX nodaļā izklāstītajām prasībām.

6. Kompetentajai iestādei pēc ievācēja pieprasījuma jāizsniedz reģistrācijas dokuments dzīvu gliemeņu partijas identifikācijai transportēšanas laikā no nosūtīšanas centra, attīrīšanas centra, izklāšanas teritorijas vai pārstrādes uzņēmuma. Attiecībā uz visām partijām ievācējam salasāmi un neizdzēšami jāaizpilda reģistrācijas dokumenta attiecīgās sadaļas, kurās jāietver šāda informācija:
 - ievācēja identitāte un adrese,
 - ievākšanas datums,
 - ražošanas teritorijas atrašanās vieta, kas aprakstīta tik precīzi, cik vien iespējams,

- gliemeņu sugas un daudzums, kas norādīts, cik vien precīzi iespējams,
- apstiprinājuma numurs un galamērķa vieta, kur paredzēta iesaiņošana, izklāšana, attīrīšana vai apstrāde.

Reģistrācijas dokumentiem jābūt pareizi un secīgi numurētiem. Reģistrs, kurā norādīti reģistrācijas dokumentu numuri kopā ar to personu vārdiem un uzvārdiem, kuri vāc dzīvas gliemenes un kuriem šie dokumenti ir izsniegti, jāglabā kompetentajā iestādē. Reģistrācijas dokumentam par katru dzīvu gliemeņu partiju jābūt datētam partijas piegādes brīdī nosūtīšanas, attīrīšanas centrā, izklāšanas teritorijā vai pārstrādes uzņēmumā, un tas jāuzglabā pie šādu centru, teritoriju vai cehu operatoriem vismaz 60 dienas.

Tomēr, ja ievākšanu veic tie paši darbinieki, kuri strādā nosūtīšanas centrā, attīrīšanas centrā, izklāšanas teritorijā vai galamērķa pārstrādes uzņēmumā, tad reģistrācijas dokumentu var aizstāt ar pastāvīgu pārvadāšanas atļauju, kuru ir piešķīrusi kompetentā iestāde.

7. Ja ražošanas vai izklāšanas teritorija ir īslaicīgi slēgta, tad kompetentajai iestādei jāatliek reģistrācijas dokumentu izsniegšana attiecībā uz šo teritoriju un tūlīt jāatceļ visu jau izsniegto reģistrācijas dokumentu spēkā esamība.

III NODAĻA

NOSACĪJUMI DZĪVU GLIEMEŅU IZKLĀŠANAI

Ir jāievēro šādi nosacījumi.

1. Dzīvas gliemenes jāievāc un jāpārvadā saskaņā ar šā pielikuma II nodaļas prasībām.
2. Izklāšanai paredzēto dzīvo gliemeņu pārvadāšanas metodēm jābūt tādām, lai pēc iegremdēšanas dabīgajos ūdeņos varētu atjaunoties filtrbarošanās.
3. Dzīvas gliemenes nedrīkst izklāt tik blīvi, ka nav iespējams tās attīrīt.
4. Dzīvas gliemenes jāiegremdē jūras ūdenī izklāšanas teritorijā uz attiecīgu laika periodu, kuram jābūt lielākam par laiku, kāds vajadzīgs, lai fekālo baktēriju daudzums samazinātos līdz šajā direktīvā atļautajam daudzumam, ņemot vērā to, ka jāievēro šā pielikuma V nodaļā minētie standarti.
5. Kompetentajai iestādei vajadzības gadījumā jānosaka un jāpaziņo zemākā ūdens temperatūra, kas pieļaujama, lai varētu veikt efektīvu izklāšanu, attiecībā uz katru dzīvu gliemeņu sugu un katru apstiprināto izklāšanas teritoriju.
6. Kompetentajai iestādei ir jāapstiprina dzīvo gliemeņu izklāšanas teritorijas. Šo vietu robežas skaidri jānodala ar bojām, pāļiem vai citiem fiksētiem līdzekļiem; mazākajam pieļaujamam attālumam starp izklāšanas teritorijām, kā arī starp izklāšanas un ražošanas teritorijām jābūt vismaz 300 metriem.
7. Izklāšanas teritorijā esošās vietas skaidri jānodala, lai novērstu partiju sajaukšanos, jāizmanto "visi iekšā, visi ārā" sistēma, lai būtu neiespējami ievest jaunu partiju pirms iepriekšējās partijas pilnīgās izvešanas.
8. Izklāšanas teritoriju operatoriem jāveic pastāvīgi ieraksti par dzīvo gliemeņu izcelsmi, izklāšanas periodiem, izklāšanas teritorijām un attiecīgās partijas galamērķi, lai kompetentās iestādes tos varētu izmantot pārbaudēm.
9. Transportējot partijas pēc ievākšanas no izklāšanas teritorijas uz apstiprināto nosūtīšanas centru, attīrīšanas centru vai pārstrādes uzņēmumu, partijām jāpievieno reģistrācijas dokuments, kas minēts šā pielikuma II nodaļas 6. punktā, izņemot gadījumu, kad tie paši darbinieki strādā gan izklāšanas teritorijā, gan nosūtīšanas centrā, attīrīšanas centrā vai pārstrādes uzņēmumā.

IV NODAĻA

NOSACĪJUMI NOSŪTĪŠANAS VAI ATTĪRĪŠANAS CENTRU APSTIPRINĀŠANAI

I. Vispārīgi nosacījumi attiecībā uz iekārtām un telpām

Centri nedrīkst atrasties teritorijās, kuras izvietotas nevēlamu smaržu, dūmu, putekļu un citu piesārņotāju tuvumā. Atrašanās vieta nedrīkst būt pakļauta appludināšanai, kas rodas apkārtnē parasta paisuma vai bēguma dēļ.

Centriem jānodrošina vismaz:

1. Telpās, kurās rīkojas ar dzīvām gliemenēm vai uzglabā tās:
 - a) stabilas konstrukcijas ēkas vai iekārtas, kuras izveidotas un tiek ekspluatētas tā, lai novērstu dzīvu gliemeņu piesārņošanas, ko var izraisīt atkritumi, netīrs ūdens, dūmi, netīrumi vai grauzēju vai citu dzīvnieku klātbūtne;
 - b) grīdas segums, kas ir viegli tīrāms un ieklāts tā, lai veicinātu atkritumu aizvadišanu;
 - c) pienācīga darba telpa, kas nodrošina apmierinošu visu darbību veikšanu;
 - d) izturīgas sienas, kuras ir viegli tīrāmas;
 - e) pietiekams dabīgais vai mākslīgais apgaismojums.
2. Iespēja izmantot attiecīgu daudzumu gērbtuvju, izlietņu un tualetu; līdzās tualetēm jābūt pietiekamam daudzumam izlietņu.
3. Atbilstošas iekārtas instrumentu, konteineru un iekārtu mazgāšanai.
4. Iekārtas, kuras paredzētas piegādei un vajadzības gadījumā īpaša dzeramā ūdens uzglabāšanai, kā noteikts Padomes 1980. gada 15. jūlija Direktīvā 80/778/EEK, kura attiecas uz pārtikai paredzētā ūdens kvalitāti ⁽¹⁾ vai iekārtām tīra jūras ūdens piegādei.

Var atļaut izmantot iekārtas, ar kurām piegādā nedzeramo ūdeni. Šis ūdens nedrīkst nonākt tiešā saskarē ar dzīvām gliemenēm un to nedrīkst izmantot tādu konteineru, cehu vai iekārtu tīrīšanai vai dezinficēšanai, kuri nonāk saskarē ar dzīvām gliemenēm. Caurules un izejas caurules, pa kurām plūst nedzeramais ūdens, skaidri jānodala no tām, pa kurām plūst dzeramais ūdens.

5. Instrumentiem un iekārtām vai to virsmām, par kurām paredzēts, ka tās nonāks saskarē ar dzīvām gliemenēm, jābūt izgatavotām no nerūsējoša materiāla, kurš ir viegli mazgājams un atkārtoti tīrāms.

II. Vispārīgās higiēnas prasības

Attiecībā uz personālu, telpām, iekārtām un darba apstākļiem jāizvirza stingras tīrības un higiēnas prasības.

1. Personālam, kurš apstrādā vai rīkojas ar dzīvām gliemenēm, jo īpaši jāvalkā tīras darba drēbes un vajadzības gadījumā arī cimdi, kuri piemēroti darbam, ko attiecīgās personas veic.
2. Personālam jāatturas no tādas uzvedības, piemēram, no spļaudīšanās, kas var piesārņot dzīvās gliemenes; jebkurai personai, kura cieš no slimības, kuru var pārnēsāt ar dzīvām gliemenēm, uz laiku līdz izārstēšanai jāizslēdz darbs ar šiem produktiem.
3. Grauzēji, kukaiņi, vai kādi citi kaitēkļi jāiznīcina un jānovērš to turpmāka invāzija. Šajās telpās nedrīkst iekļūt mājdzīvnieki.
4. Telpām, iekārtām un instrumentiem, kuri tiek izmantoti darbībām ar dzīvām gliemenēm, jābūt tīriem un labā stāvoklī; darbadienas beigās un vajadzības gadījumā arī citā laikā iekārtas un instrumenti rūpīgi jāiztīra.
5. Telpas, iekārtas un instrumentus bez kompetentās iestādes atļaujas nedrīkst lietot citiem mērķiem, izņemot darbības ar dzīvām gliemenēm.
6. Atkritumi higiēniski jāuzglabā atsevišķā teritorijā un, vajadzības gadījumā, slēgtos konteineros, kuri ir piemēroti paredzētajam mērķim. Atkritumi no uzņēmuma jāizved pietiekami bieži.
7. Galaprodukti jāuzglabā zem pārsega un teritorijās, kur tuvumā darbojas ar kādiem citiem dzīvniekiem, piemēram, vēžveidīgajiem.

III. Prasības attīrīšanas centriem

Papildus I un II nodaļā minētajām prasībām ir jāievēro šādi nosacījumi:

1. Attīrīšanas tvertņu un ūdens uzglabāšanas konteineru sienu un grīdu virsmai jābūt gludai, cietai un necaurlaidīgai, viegli tīrāmai, izmantojot beršanu vai zem spiediena esošu ūdens strūklu. Attīrīšanas tvertņu pamatam jābūt pietiekami slīpam un aprīkotam ar atkritumu aizvadišanas sistēmu, kura būtu pietiekama šā darba apjomam.

⁽¹⁾ OV L 229, 30.8.1980., 11. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1985. gada Pievienošanās aktu (OV L 302, 15.11.1985., 218. lpp.).

2. Pirms attīrīšanas dzīvās gliemenes ar tīru jūras ūdens vai dzeramā ūdens strūklu jāatbrīvo no dubļiem. Pirmo mazgāšanu var veikt arī attīrīšanas tvertnēs, pirms sākas attīrīšana, atkritumu aizvadīšanas caurules turot atvērtas visu pirmās mazgāšanas laiku un paredzot pietiekami ilgu laiku arī pēc tam, lai sistēmu varētu izskalot līdz attīrīšanas procesa uzsākšanai.
3. Attīrīšanas tvertnēm jānodrošina pietiekama jūras ūdens plūsma stundā un uz katru dzīvu apstrādājamo gliemeņu tonnu.
4. Dzīvu gliemeņu attīrīšanai jāizmanto tīrs jūras ūdens vai apstrādāts jūras ūdens, attālumam starp jūras ūdens ieplūšanas punktu un notekūdeņu izplūdes punktu jābūt tik lielam, lai tiktu novērsts piesārņojums; ja jāveic jūras ūdens apstrāde, tad šā procesa veikšanu kompetentā iestāde atļauj pēc tam, kad pārbaudīta tā efektivitāte; dzeramajam ūdenim, kuru izmanto jūras ūdens pagatavošanai no tā galvenajiem ķīmiskajiem elementiem, jābūt atbilstošam Direktīvā 80/778/EEK noteiktajām prasībām.
5. Attīrīšanas sistēmas darbībai jābūt tādai, lai dzīvās gliemenes ātri varētu atjaunot savu filtrbarošanās spēju, lai tiktu likvidēts notekūdeņu radītais piesārņojums, lai tās atkārtoti netiktu piesārņotas un lai pēc attīrīšanas tās iesaiņojot, uzglabājot un transportējot līdz laišanai tirgū tās varētu palikt dzīvas pietiekami labā stāvoklī.
6. Attīrāmo dzīvo gliemeņu daudzums nedrīkst pārsniegt attīrīšanas centra darbības jaudu; dzīvās gliemenes nepārtraukti jāattīra tik ilgu laiku, cik vajadzīgs, lai nodrošinātu šā pielikuma V nodaļā izklāstīto mikrobioloģisko standartu ievērošanu. Šis periods sākas tad, kad attīrīšanas tvertnēs esošās dzīvās gliemenes pietiekami pārklāj ūdens, līdz brīdim, kad tās tiek izņemtas.

Ja attīrīšanas periods jāpagarina, lai dzīvās gliemenes atbilstu šā pielikuma V nodaļas bakterioloģiskajām prasībām, tad attīrīšanas centrā jāņem vērā dati, kas saistīti ar jēlmateriālu (gliemeņu veids, to izcelsmes teritorija, mikrobu saturs u.c.).

7. Ja attīrīšanas tvertnē ir vairākas gliemeņu partijas, tām jābūt no vienas sugas un no vienas un tās pašas ražošanas teritorijas vai dažādām teritorijām, kuras atbilst vienām un tām pašām veselības aizsardzības prasībām. Apstrādes ilgums jānosaka, pamatojoties uz laiku, kāds vajadzīgs partijai ar visilgāko attīrīšanas periodu.
8. To konteineru konstrukcijai, kurus izmanto dzīvu gliemeņu uzglabāšanai attīrīšanas sistēmās, jābūt tādai, kas nodrošina jūras ūdens caurplūšanu; dzīvo gliemeņu slāņu biezums nedrīkst traucēt čaulu atvēršanu attīrīšanas laikā.
9. Attīrīšanas tvertnē, kurā notiek dzīvu gliemeņu attīrīšana, nedrīkst glabāt vēžveidīgos, zivis vai citas jūras dzīvnieku sugas.
10. Pēc attīrīšanas pabeigšanas dzīvo gliemeņu čaulas rūpīgi jāizmazgā ar dzeramo ūdeni vai tīru jūras ūdeni; vajadzības gadījumā to var veikt arī attīrīšanas tvertnē; mazgājamo ūdeni nedrīkst atkārtoti ielaist šai sistēmā.
11. Attīrīšanas centros jābūt laboratorijām vai jānodrošina tādas laboratorijas pakalpojumi, kura ir aprīkota ar iekārtām, kādas vajadzīgas attīrīšanas efektivitātes pārbaudei, izmantojot mikrobioloģiskās specifiskācijas. Ārpus centriem esošajām laboratorijas iekārtām jāsaņem kompetentas iestādes apstiprinājums.
12. Attīrīšanas centriem regulāri jāuztur šādu datu reģistrs:
 - mikrobioloģisko testu rezultāti attiecībā uz attīrīšanas sistēmas ūdeni, kurš ieplūst attīrīšanas tvertnēs,
 - mikrobioloģisko testu rezultāti attiecībā uz neattīrītām dzīvām gliemenēm,
 - mikrobioloģisko testu rezultāti attiecībā uz attīrītām dzīvām gliemenēm,
 - attīrīšanas centram piegādātu dzīvu gliemeņu piegāžu datumi un daudzumi, un atbilstošie reģistrācijas dokumentu numuri,
 - attīrīšanas sistēmu iepildīšanas un iztukšošanas laiki (attīrīšanas laiki),
 - sīka informācija par kravu nosūtīšanu pēc attīrīšanas pabeigšanas.Šiem ierakstiem jābūt precīziem un pabeigtiem, salasāmiem un ierakstītiem pastāvīgajā reģistru grāmatā, kurai jābūt pieejamai pārbaudei, ko veic kompetentā iestāde.
13. Attīrīšanas centriem jāpieņem tikai tās dzīvo gliemeņu partijas, kurām pievienots šā pielikuma II nodaļā minētais reģistrācijas dokuments.

Attīrīšanas centriem, kuri dzīvu gliemeņu partijas nogādā uz nosūtīšanas centriem, jāiesniedz reģistrācijas dokuments, kas minēts šā pielikuma II nodaļas 6. punktā.

14. Uz visiem iesaiņojumiem, kuros atrodas attīrītas dzīvas gliemenes, jābūt etiķetei, kura apliecina, ka visas gliemenes ir attīrītas.

IV. Prasības nosūtīšanas centriem

1. Papildus I un II nodaļā minētajām prasībām jāievēro šādi nosacījumi:
 - a) uzglabāšana atbilstošā vidē nedrīkst izraisīt produkta piesārņošanu; uzglabāšanas iekārtas jāizmanto saskaņā ar kompetento iestāžu atzītām procedūrām, īpaši pievēršot uzmanību šajās iekārtās izmantotā jūras ūdens bakterioloģiskajai un ķīmiskajai kvalitātei;
 - b) uzglabāšanas telpās esošās iekārtas un konteineri nedrīkst būt piesārņojuma avots;
 - c) dzīvu gliemeņu kalibrēšana nedrīkst izraisīt produkta papildu piesārņošanu vai jebkādas izmaiņas, kas varētu ietekmēt iespējas attiecīgo produktu pēc iesaiņošanas pārvadāt un uzglabāt;
 - d) dzīvu gliemeņu mazgāšana un tīrīšana jāveic, izmantojot tīra jūras ūdens vai dzeramā ūdens strūklu; tīrāmo ūdeni nedrīkst izmantot atkārtoti.
2. Nosūtīšanas centros jāpieņem tikai tās dzīvo gliemeņu partijas, kurām pievienots šā pielikuma 6. daļas II nodaļā minētais reģistrācijas dokuments un kuras iegūtas no apstiprinātas ražošanas teritorijas, izklāšanas teritorijas vai attīrīšanas centra.
3. Nosūtīšanas centros jābūt laboratorijām vai jānodrošina tādas laboratorijas pakalpojumi, kura aprīkota ar iekārtām, kādas, *inter alia*, vajadzīgas, lai pārbaudītu, vai gliemji atbilst šā pielikuma V nodaļā minētajiem mikrobioloģiskajiem standartiem. Ārpus centriem esošajām laboratorijas iekārtām jāsaņem kompetentās iestādes atzišana.

Tomēr šīs prasības nav piemērojamas nosūtīšanas centriem, kuri iegūst gliemjus vienīgi un tieši no attīrīšanas centra, kur tie pēc attīrīšanas ir pārbaudīti.

4. Nosūtīšanas centriem jāsaņem nodošanai kompetentās iestādes rīcībā:
 - mikrobioloģisko testu rezultāti par dzīvām gliemenēm no apstiprinātas ražošanas teritorijas, izklāšanas teritorijas vai attīrīšanas ceha,
 - nosūtīšanas centram piegādāto dzīvo gliemeņu piegāžu datumi un daudzumi kopā ar atbilstošajiem reģistrācijas dokumentiem,
 - ziņas par nosūtīšanu.

Šie dati jāklasificē hronoloģiskā secībā un jāuzglabā tik ilgi, cik noteikusi kompetentā iestāde, taču ne mazāk kā trīs mēnešus.

5. Uz nosūtīšanas centriem, kuri atrodas uz kuģa klāja, attiecas nosacījumi, kuri izklāstīti 1. punkta b), c) un d) apakšpunktā un 3. un 4. punktā. Šādiem nosūtīšanas centriem I un II nodaļā minētos nosacījumus piemēro *mutatis mutandis*, lai gan saskaņā ar šīs direktīvas 12. pantā izklāstīto procedūru var paredzēt arī īpašus nosacījumus.

V NODAĻA

PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ DZĪVĀM GLIEMENĒM

Attiecībā uz dzīvām gliemenēm, kuras paredzēta tūlītējai lietošanai pārtikā, jāievēro šādas prasības.

1. To izskats liecina par svaigumu un dzīvotspēju, tostarp no netīrumiem atbrīvotas čaulas, adekvāta reakcija uz izklausvēšanu un normāls starpvāku šķidruma daudzums.
2. Tām jāsaturs mazāk kā 300 fekālās koliformas vai mazāk kā 230 *E. Coli* uz 100 g mīkstuma un starpvāku šķidruma, pamatojoties uz piecu mēģeņu trīs atšķaidījumu MPN testu vai kādu citu bakterioloģisku procedūru, kura pierādījusi līdzvērtīgu precizitāti.
3. Gliemeņu mīkstuma 25 g nedrīkst būt salmonellas.
4. Tajās nedrīkst būt toksisku vai nevēlamu savienojumu, kas sastopami dabā vai ieludināti vidē, piemēram, Direktīvas 79/923/EEK pielikumā uzskaitīto savienojumu, tādos daudzumos, ka aprēķinātā dienas deva pārsniedz pieļaujamo dienas devu (PDI) vai pasliktina gliemeņu garšu.

Saskaņā ar šīs direktīvas 12. pantā izklāstīto procedūru Komisija nosaka testēšanas metodes ķīmisko kritēriju pārbaudei un piemērojamās robežlielumus.

5. Radionuklīdu satura augšējās robežas nedrīkst pārsniegt daudzumus, kurus pārtikas produktiem ir noteikusi Kopiena.
6. Kopējais paralitiskās gliemju indes (PSP) saturs gliemeņu ēdamajās daļās (viss ķermenis vai jebkura atsevišķi ēdama daļa) nedrīkst pārsniegt 80 mikrogramus uz 100 g gliemeņu mikstuma saskaņā ar bioloģisko testēšanas metodi — pēc vajadzības saistībā ar ķīmisko metodi saksitoksīnu noteikšanai — vai ar kādu citu metodi, kura atzīta saskaņā ar šīs direktīvas 12. pantā izklāstīto procedūru.

Ja rezultāti tiek apstrīdēti, tad par standartmetodi izmanto bioloģisko metodi;

7. Parastās bioloģiskās testēšanas metodes nedrīkst dod pozitīvu rezultātu attiecībā uz diarejas gliemju indes (DSP) klātbūtni gliemeņu ēdamajās daļās (visā ķermenī vai jebkurā atsevišķi ēdamā daļā).
8. Ja nav vīrusa testēšanas regulāro procedūru un virusoloģisku standartu, veselības pārbaudes jāveic, pamatojoties uz fekālo baktēriju skaitīšanu.

Pārbaudes, lai noskaidrotu atbilstību šīs nodaļas prasībām, jāveic atbilstoši zinātniski atzītām un pārbaudītām metodēm.

Lai nodrošinātu vienotu šīs direktīvas piemērošanu, saskaņā ar tās 12. pantā izklāstīto procedūru jānosaka paraugu ņemšanas plāni, kā arī metodes un analītiskās pielāides, kas jālieto, lai pārbaudītu atbilstību šīs nodaļas prasībām.

Pastāvīgi jāseko fekālo baktēriju rādītāja efektivitātei, to skaitliskajai robežai, kā arī pārējiem šajā nodaļā minētajiem parametriem, un, ja zinātniski pētījumi liecina par tādu vajadzību, tad jāpārskata, ievērojot šīs direktīvas 12. pantā noteikto procedūru.

Ja ir zinātniski pierādījumi, kas liecina par vajadzību pēc citu medicīnisku pārbaudžu ieviešanas vai šajā nodaļā minēto parametru maiņas sabiedrības veselības aizsardzības nolūkā, tad šādi pasākumi jāparedz saskaņā ar 12. pantā noteikto procedūru.

VI NODAĻA

SABIEDRĪBAS VESELĪBAS KONTROLE UN RAŽOŠANAS UZRAUDZĪBA

Kompetentajai iestādei jāizveido sabiedrības veselības kontroles sistēma, lai pārbaudītu, vai tiek ievērotas šajā direktīvā izklāstītās prasības. Šajā kontroles sistēmā ir jāietver šādas darbības.

1. Periodiska dzīvo gliemeņu izklāšanas un ražošanas teritoriju uzraudzība, lai:
 - a) novērstu jebkādu nelikumīgu darbību attiecībā uz dzīvo gliemeņu izcelsmi un galamērķi;
 - b) pārbaudītu dzīvo gliemeņu mikrobioloģisko kvalitāti attiecībā uz ražošanas un izklāšanas teritorijām;
 - c) pārbaudītu iespējamo toksīnus veidojoša planktona klātbūtni ražošanas un izklāšanas ūdeņos un biotoksīnu klātbūtni dzīvajās gliemenēs;
 - d) pārbaudītu iespējamo ķīmisko piesārņotāju klātbūtni, kuru maksimālais atļautais daudzums līdz 1992. gada 31. decembrim tiks noteikts saskaņā ar šīs direktīvas 12. pantu.

Lai īstenotu c) un d) apakšpunktu, kompetentajām iestādēm jāizveido paraugu ņemšanas plāni, lai regulāri pārbaudītu minēto iespējamo klātbūtni vai, ja ievākšana notiek neregulāri — atsevišķos gadījumos.

2. Šā panta 1. punktā minētajos paraugu ņemšanas plānos īpaši jāņem vērā:
 - a) iespējamās fekālās piesārņojuma atšķirības katrā ražošanas un izklāšanas teritorijā;
 - b) ražošanas un izklāšanas teritorijā — iespējamās atšķirības attiecībā uz tāda planktona esamību, kurā ir jūras biotoksīni. Paraugu ņemšana jāveic šādi:
 - i) uzraudzība: periodiska paraugu ņemšana, kas organizēta, lai noteiktu izmaiņas toksīnus saturoša planktona sastāvā un tā ģeogrāfisko sadalījumu. Saņemot informāciju, kas rada aizdomas par toksīnu uzkrāšanos gliemju mikstumā, jāveic intensīva paraugu ņemšana;

- ii) intensīva paraugu ņemšana:
 - planktona kontrole audzēšanas ūdeņos un zvejas ūdeņos, palielinot paraugu ņemšanas vietu skaitu un paraugu skaitu, un
 - toksicitātes testi, izmantojot no attiecīgās teritorijas paņemtās gliemenes, par kurām radušās aizdomas attiecībā uz piesārņošanu.

No šādām teritorijām iegūtu gliemeņu laišanu tirgū atkārtoti drīkst atļaut tikai tad, kad jauno paraugu ņemšana devusi apmierinošus toksicitātes testa rezultātus;
 - c) iespējamais gliemeņu piesārņojums ražošanas un izklāšanas teritorijā.
- Ja paraugu ņemšanas plāna rezultāti rāda, ka dzīvu gliemeņu laišana tirgū var radīt draudus cilvēku veselībai, tad kompetentajām iestādēm ir jāslēdz attiecīgo gliemeņu ražošanas teritorija līdz brīdim, kad stāvoklis labosies.
3. Laboratoriskie testi, lai attiecībā uz galaproduktu pārbaudītu atbilstību šā pielikuma V nodaļā izklāstītajām prasībām. Jānosaka kontroles sistēma, lai pārbaudītu, vai jūras biotoksīnu līmenis nepārsniedz drošības robežas.
 4. Regulāra uzņēmumu pārbaude. It īpaši šajās inspekcijās jāietver pārbaudes:
 - a) lai noskaidrotu, vai joprojām tiek ievēroti apstiprinātie nosacījumi;
 - b) attiecībā uz telpu, ierīču, iekārtu tīrību un personāla higiēnu;
 - c) lai noskaidrotu, vai dzīvas gliemenes tiek pareizi pārvadātas un apstrādātas;
 - d) attiecībā uz pareizu attīrīšanas vai uzglabāšanas sistēmu lietošanu un darbību;
 - e) attiecībā uz reģistra grāmatām, kuras minētas šā pielikuma IV nodaļas III daļas 12. punktā;
 - f) attiecībā uz pareizu veselības marķējumu lietošanu.

Šajās pārbaudēs var ietvert paraugu ņemšanu laboratoriskiem testiem; šo testu rezultātus paziņo uzņēmumu atbildīgajām personām.
 5. Uzglabāšanas un transportēšanas nosacījumu pārbaudes attiecībā uz dzīvu gliemeņu sūtījumiem.

VII NODAĻA

IESAIŅOŠANA

1. Dzīvas gliemenes jāiesaiņo pietiekami higiēniski.

Iesaiņojamais materiāls vai kontainers:

 - nedrīkst pasliktināt dzīvo gliemeņu organoleptiskās īpašības,
 - nedrīkst pārnest uz dzīvajām gliemenēm vielas, kuras ir kaitīgas cilvēku veselībai,
 - tam jābūt pietiekami izturīgam, lai nodrošinātu dzīvām gliemenēm piemērotu aizsardzību.
2. Austerēm jābūt iesaiņotām ar ieliekto čaulu uz leju.
3. Visiem dzīvo gliemeņu iesaiņojumiem jābūt apzīmogotiem un jā saglabā nosūtīšanas centra marķējums līdz brīdim, kad tas ir piegādāts klientam vai mazumtirgotājam.

VIII NODAĻA

KONSERVĒŠANA UN UZGLABĀŠANA

1. Uzglabāšanas telpās dzīvas gliemenes jāuzglabā temperatūrā, kura nekaitē to kvalitātei un dzīvotspējai; iesaiņojums nedrīkst nonākt saskarē ar uzglabāšanas telpas grīdu, tam jābūt novietotam uz tīras un paceltas virsmas.
2. Dzīvu gliemeņu atkārtota iegremdēšana ūdenī vai apsmidzināšana ar ūdeni nedrīkst notikt pēc tam, kad tās ir iesaiņotas un ir aizvestas no nosūtīšanas centra, ja vien mazumtirdzniecība nenotiek nosūtīšanas centrā.

IX NODAĻA

TRANSPORTEŠANA NO NOSŪTĪŠANAS CENTRA

1. Pārtikai paredzēto dzīvo gliemeņu sūtījumi no nosūtīšanas centra jātransportē iesaiņoti kā apzīmogotas paciņas līdz brīdim, kad tās tiek piedāvātas pārdošanai patērētājam vai mazumtirgotājam.
2. Transporta līdzekļiem, kurus izmanto dzīvo gliemeņu nosūtīšanai, jābūt šādām īpašībām:
 - a) to iekšējām sienām un citām daļām, kuras var nonākt saskarē ar dzīvajām gliemenēm, jābūt izgatavotām no nerūsējošiem materiāliem; sienām jābūt gludām un viegli tīrāmām;
 - b) tiem jābūt aprīkoti tā, lai nodrošinātu dzīvo gliemeņu efektīvu aizsardzību pret pārmērīgu aukstumu un karstumu, piesārņošanu ar netīrumiem vai putekļiem un pret čaulu bojājumiem vibrācijas vai noberzumu dēļ;
 - c) dzīvas gliemenes nedrīkst pārvadāt kopā ar citiem produktiem, kuri var tās piesārņot.
3. Dzīvas gliemenes jāpārvadā un jāsadala, izmantojot slēgtas automašīnas vai konteinerus, kuri uzglabā produktu tādā temperatūrā, kas nekaitē to dzīvotspējai un kvalitātei.

Paciņas, kurās ir dzīvas gliemenes, pārvadājot nedrīkst nonākt tiešā saskarē ar automašīnas vai konteinaera grīdu, bet tām jābūt novietotām uz paceltām virsmām vai šāda saskare jānovērš kādiem citiem līdzekļiem.

Ja dzīvu gliemeņu sūtījumu pārvadāšanā lieto ledu, tam jābūt iegūtam no dzeramā ūdens vai no tīra jūras ūdens.

X NODAĻA

SŪTĪJUMU MARKĒŠANA

1. Uz visām dzīvo gliemeņu sūtījumā esošajām paciņām jābūt veselības marķējumam, lai pārvadāšanas un sadales laikā līdz pārdošanai mazumtirdzniecībā vienmēr būtu norādīts sākotnējais nosūtīšanas centrs. Ciktāl tas nav pretrunā Direktīvai 79/112/EEK, uz marķējuma jānorāda šāda informācija:
 - nosūtīšanas valsts,
 - gliemeņu sugas (parastais nosaukums un zinātniskais nosaukums),
 - nosūtīšanas centra identifikācija pēc kompetentās iestādes piešķirtā apstiprinājuma numura,
 - iesaiņošanas datums, norādot vismaz mēnesi un datumu.Atkāpjoties no Direktīvas 79/112/EEK, derīguma datumu var aizstāt ar ierakstu "pārdošanas brīdī šiem dzīvniekiem ir jābūt dzīviem".
2. Veselības marķējums jāuzliek uz iesaiņojamā materiāla vai uz atsevišķas etiķetes, kuru pēc tam piestiprina pie iesaiņojamā materiāla vai ievieto tajā. Tas var būt dubulti piesiets vai piekniedēts, pašlīmējošos veselības marķējumus drīkst izmantot tikai tad, ja tos nav iespējams noņemt. Visiem veselības marķējumiem jābūt vienreiz lietojamiem, un tos nevar nodot tālāk.
3. Veselības marķējumam jābūt izturīgam un ūdensnecaurlaidīgam, un sniegtajai informācijai jābūt salasāmai, neizdzēšamai, ar viegli atšifrējamiem simboliem.
4. Mazumtirgotājam pēc sūtījuma satura sadalīšanas veselības marķējumi, kuri ir piestiprināti dzīvo gliemeņu sūtījumiem un kuri nav iesaiņoti atsevišķās paciņās, ir jāuzglabā vismaz 60 dienas.